

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/756/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813223338
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813223338.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a členov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa: Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., so sídlom v Žiline, Pri Rajčianke 2927/8, proti odporcovi: T. Q. bytom T., Q. X/XXX, o zaplatenie sumy 2.332,40 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. marca 2015, č.k. 12C/42/2014 -156, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 16,50 eur za zaplatený súdny poplatok, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.082,80 eur spolu s 5,75 % - ným ročným úrokom z omeškania od 30.4.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 315,37 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 2.332,40 eur s prísl. z dôvodu, že odporca neoprávnene odoberal elektrickú energiu zo zariadenia pre verejný rozvod v odbernom mieste Hradecká 6/NO v Prievidzi, ČOM: 6059757. V súvislosti s tým mu bol neoprávnený odber elektriky vyfakturovaný faktúrou č. 2013 2320 041000150 splatnou dňa 29.4. 2013 vo výške 2.332,40 eur. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh je podaný dôvodne len sčasti. V konaní bolo nepochybne preukázané, že odporca je odberateľom elektrickej energie na odbernom mieste v Prievidzi, Hradecká 6. Dňa 8.4. 2013 bolo kontrolou zistené, že odporca neoprávnene odoberal od navrhovateľa časť elektrickej energie. Okrem Protokolu o zistení neoprávneného odberu elektrickej energie o tom svedčí aj predložená fotodokumentácia zo strany navrhovateľa a výpoveď svedka Ing. Harceka, ktorý neoprávnený odber elektrickej energie odporcom zistil. Kontrolu pre navrhovateľa vykonala spoločnosť SSE - Metrológia s.r.o., so sídlom v Žiline, a to na základe Čiastkovej zmluvy na dodávku služieb - výkon merania elektrickej energie a výmena elektromerov na rok 2013, uzatvorenej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Za tieto úkony si uvedená spoločnosť fakturovala sumu 249,60 eur (s DPH) a to v rámci faktúry č. 4134990110. Uvedenú sumu navrhovateľ uhradil dňa 24.5. 2013. Odber elektriny bez určeného meradla alebo s určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa elektriny nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber elektriny, je v zmysle § 46 ods. 1 písm. b/ zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike považované za neoprávnený odber elektriky. V zmysle ust. § 46 ods. 2 citovaného zákona, je odberateľ povinný uhradiť navrhovateľovi skutočne vzniknutú škodu. V danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú neoprávneným odberom elektriky, súd preto neskúmal zavinenie odporcu (t.j. či práve odporca realizoval zásah do elektroinštalácie v jeho dome). Dňa 8.4.2013 bol neoprávnený odber elektrickej energie odporcom jednoznačne preukázaný

výpovedami navrhovateľa, svedka Ing. Harceka, z vyhotovenej fotodokumentácie na mieste samom ale aj zo samotného Protokolu, ktorý odporca podpísal. Obranu odporcu v konaní považoval súd za účelovú, smerujúcu k tomu, aby sa vyhol povinnosti uhradiť navrhovateľovi vzniknutú škodu. V tejto súvislosti treba uviesť, že odporca v skutočnosti ani nevylúčil možnosť neoprávneného odberu elektrickej energie, pričom jeho tvrdenia o tom, že o neoprávnenom odbere nevedel sú právne bezvýznamné z dôvodu jeho objektívnej zodpovednosti za škodu ako odberateľa elektrickej energie na kontrolovanom odbornom mieste. Z výpovedí odporcu i svedka Ing. Harceka nič nenasvedčuje tomu, že by kontrola neoprávneného odberu elektrickej energie u odporcu bola neštandardná a pokiaľ bol v čase kontroly odporca, ako sám tvrdil, v strese a Protokol podpísal pod určitým tlakom (mal chorú matku, mohlo mu byť aj pohrozené zavolaním polície ap.), nič to nemení na skutočnosti, že neoprávnený odber elektrickej energie odporcom zistený bol. Odporca v konaní nijako nepreukázal, že by pri kontrole odborného miesta sa mu konkrétne osoby vyhrážali, že by ho do niečoho nútili, že by ho zastrášovali. Naopak, v konaní bolo preukázané, že miesto, kde neoprávnený odber elektrickej energie bol zistený, vysekal do steny sám odporca, že na jeho žiadosť kvôli chorej matke od elektriny odpojený nebol a že na miesto samé nebolo potrebné volať ani políciu. Škodu, ktorá navrhovateľovi neoprávneným odberom elektrickej energie zo strany odporcu vznikla, navrhovateľ vyčíslil v zmysle § 1 ods. 6 písm. b/ citovanej vyhlášky, pretože neoprávnený odber bol realizovaný káblom napojeným na nameraný prívod pred hlavným ističom. Dennú spotrebu pri neoprávnenom odbere elektriny (odborné elektrické zariadenie je pripojené na distribučnú sústavu s napätím medzifázami do 1 kW) vypočítal tak, že vychádzal z praktickej zaťažiteľnosti všetkých elektrických vodičov, prostredníctvom ktorých bol uskutočňovaný neoprávnený odber elektriny. V uvedenom prípade išlo o prúdovú zaťažiteľnosť vodiča CYKY 3 x 6 mm, pretože takýto kábel bol zistený na odbornom mieste (podľa Protokolu), čiže podľa tabuľkového prepočtu je to 41 ampérov (tabuľkový prepočet je stanovený podľa druhu vodiča a jeho priemeru). Následne navrhovateľ vypočítal príkon 3×230 voltov x prúdová zaťažiteľnosť 41 ampérov, pričom výsledok predstavoval 28,29 kW. Z tejto hodnoty, teda 28,29 kW, následne vypočítal dennú spotrebu za 12 hodín (časová využiteľnosť). V zmysle § 1 ods. 6 písm. b/ vyhlášky č. 292/2012, z dôvodu, že nebola zistená dlhšia časová využiteľnosť ako 12 hodín, vychádzal navrhovateľ v zmysle vyhlášky z týchto 12 hodín. Následne opätovne podľa cit. vyhlášky určil dobu trvania neoprávneného odberu na 39 dní. Oprávnením navrhovateľa bolo vyčísliť si škodu až za obdobie 183 dní, avšak z dôvodu priblíženia k skutočnej škode, navrhovateľovi vyčíslili škodu za obdobie od začiatku kalendárneho mesiaca predchádzajúceho mesiacu, kedy bol neoprávnený odber elektrickej energie zistený, od 1.3.2013 do 8.4.2013. Následne pri výpočte škody použil navrhovateľ jednotkové ceny z Cenníka pre distribúciu elektriny na rok 2013 pre domácnosti pripojené do distribučnej sústavy spoločnosti ESS-D, a.s. platné a aktualizované v roku 2013 a taktiež použil príslušné tarify podľa vyhlášky v zmysle § 1 ods. 2. Výsledná fakturačná suma ako taká obsahuje jednotlivé položky v zmysle výpočtu, ide o cenu elektriny za straty 1,5 násobok v zmysle vyhlášky č. 292/2012 Z.z., § 1 ods. 2 písm. a/. Ide o aritmetický priemer cien elektriny na účely pokrytia strát všetkých prevádzkovateľov regionálnych distribučných sústav bez nákladov na odchýlku. Následne predmetná žalovaná suma obsahuje tarifné poplatky a to tarifu za distribuované množstvo elektriny, tarifu za straty pri distribúcii elektriny, tarifu za prevádzkovanie systému, tarifu za systémové služby a odvod do Národného jadrového fondu. Výška škody vzniknutej navrhovateľovi bola teda navrhovateľom vypočítaná správne tak ako je to uvedené aj vyššie, nasledovne: Podľa prúdovej zaťažiteľnosti vodiča CYKY 3x6 mm² = 41 A (tabuľkový prepočet). Výpočet príkonu: $3 \times 230 \text{ V} \times 41 \text{ A} = 28,29 \text{ kW}$. Denná spotreba: $28,29 \text{ kW} \times 12 \text{ hodín} = 339,48 \text{ kW/deň}$ /Príkon x 12 hodín/. Doba trvania neoprávneného odberu vychádzala z § 1 ods. 4 vyhlášky č. 292/2012 Z.z. a bola stanovená od 1.3. 2013 do 8.4. 2013, spolu na 39 dní. Spotreba za 39 dní = $339,48 \text{ kW} \times 39 \text{ dní} = 13\,239 \text{ kW}$. Škoda sa vypočítala podľa § 1 ods. 1 vyhlášky č. 292/2012 Z.z. Pri výpočte sa použili jednotkové ceny z Cenníka pre distribúciu elektriny na rok 2013 pre domácnosti pripojené do distribučnej sústavy navrhovateľa, platné a aktualizované v roku 2013 a príslušné tarify podľa vyhlášky č. 292/2012 Z.z., § 1 ods. 2. Celková škoda vzniknutá navrhovateľovi vo výške 2.082,80 eur za obdobie od 1.3. 2013 do 8.4. 2013 predstavovala cenu elektriny na straty ACESTR 1,5 násobok (§ 1 ods. 2 písm. a/ vyhlášky č. 292/2012 Z.z. a Cenník na rok 2013) vo výške 649,44 eur ($13,239 \text{ MWh} \times 49,0547 \text{ eur za jednotku}$) a z regulovaných poplatkov (§ 1 ods. 2 písm. c/ vyhlášky č. 292/2012 Z.z. a Cenník na rok 2013): 1. tarify za distribuované množstvo elektriny 890,85 eur ($13,239 \text{ MWh} \times 67,29 \text{ eur za jednotku}$), 2. tarify za straty pri distribúcii elektriny 133,43 eur ($13,239 \text{ MWh} \times 10,0783 \text{ eur za jednotku}$), 3. tarify za prevádzkovanie systému 263,19 eur ($13,239 \text{ MWh} \times 19,88 \text{ eur za jednotku}$), 4. tarify za systémové služby 105,25 eur ($13,239 \text{ MWh} \times 7,95 \text{ eur za jednotku}$) a odvodu do NJF 40,64 eur ($13,239 \text{ MWh} \times 3,07 \text{ eur za jednotku}$). Jednotkové ceny vyššie uvedených fakturovaných položiek vychádzajú z Rozhodnutí Úradu pre reguláciu sieťových odvetví so sídlom v Bratislave zo dňa 27.11. 2012 (č. I. 131) a zo dňa 27.11. 2012 (č. I. 128). Celkový súčet vyššie uvedených položiek

predstavuje potom výšku škody vzniknutú navrhovateľovi neoprávneným odberom elektrickej energie vo vyššie uvedenom období odporcom, predstavujúcej sumu 2.082,80 eur, na ktorú mal navrhovateľ nárok a ktorú sumu súd uložil odporcovi navrhovateľovi zaplatiť. Súčasťou navrhovateľom odporcovi fakturovanej sumy bol tiež zisťovací poplatok, ktorý predstavoval náklady navrhovateľa v súvislosti s neoprávneným odberom elektrickej energie, ktorý bol tiež predmetom tohto konania a ktorý navrhovateľ vyčíslil v súlade s § 1 ods. 7 Vyhlášky č. 292/2012 Z. z. V predmetnom prípade uhradil navrhovateľ spoločnosti SSE - Metrológia, s.r.o. sumu 249,60 eur spolu s DPH, ktorá v sebe zahŕňa v zmysle faktúry č. 4134990110 nasledovné položky: administrácia zákazky v systéme MOO v sume 2 eur bez DPH, kontrola odberného miesta v sume 59 eur bez DPH a riešenie neoprávneného odberu v sume 147 eur bez DPH. Tieto náklady navrhovateľa pozostávajú zo samotnej kontroly na odbernom mieste, zo zistenia neoprávneného odberu, z riešenia neoprávneného napojenia a z administrácie, t. z. vyhotovenie administrácie, podkladov pre navrhovateľa. Podľa vyjadrenia navrhovateľa, tak, ako i v iných obdobných prípadoch, výška zisťovacieho poplatku bola vypočítaná v zmysle metodického pokynu č. 8/2006 tak, že celkové náklady spojené so všetkými kontrolami vykonanými v období konkrétneho mesiaca v roku sa vydělili počtom zistených neoprávnených odberov (vyplýva to z faktúry č. 4134990110 zo dňa 30.4. 2013, ktorou bola fakturovaná navrhovateľovi suma 59.138,40 eur za kontrolu odberných miest za mesiac apríl 2013, vyhodnotenia kvantitatívnych ukazovateľov za mesiac apríl 2013 a z výpisu VÚB banky zo dňa 24.5. 2013 o zaplatení sumy 59.138,40 eur navrhovateľom spoločnosti SSE-Metrológia, s.r.o.). V tejto časti sporu súd návrh navrhovateľa nepovažoval za dôvodný. Navrhovateľ má voči odporcovi nárok na zaplatenie nákladov spojených so zisťovaním neoprávneného odberu elektriny, za ktorý odporca zodpovedá. V konaní si však navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie sumy, ktorá predstavuje priemer nákladov, ktoré vznikli v súvislosti so všetkými uskutočnenými kontrolami za obdobie apríl 2013 na rôznych odberných miestach. Nejde teda o náklady, ktoré vznikli v priamej príčinnej súvislosti so zisťovaním neoprávneného odberu u odporcu. Predpokladom nároku na náhradu škody pritom je okrem protiprávneho úkonu (neoprávnené napojenie sa na elektroinštaláciu) a vzniknutej škody (neoprávnený odber) aj príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou. V časti o zaplatenie sumy 249,60 eur navrhovateľ takúto príčinnú súvislosť nepreukázal, preto súd v tejto časti jeho nárok považoval za nedôvodný a v tejto časti ho zamietol. Podľa názoru súdu, takýto nárok navrhovateľovi nevplýva ani zo zákona o energetike a ani z vyhl. č. 292/2012 Z.z. a metodický pokyn, podľa ktorého navrhovateľ pri určení výšky tohto poplatku zrejme postupoval, je internou smernicou navrhovateľa, ktorá nie je záväzná pre tretie osoby. Navyše, navrhovateľ si túto časť nároku od odporcu uplatnil skôr (faktúrou splatnou dňa 29.4. 2013), než ju sám zaplatil spoločnosti SSE - Metrológia, s.r.o. (24.5. 2013). Odporca nárok navrhovateľa (v časti o zaplatenie 2.082,80 eur) nezaplatil riadne a včas, preto sa s plnením dostal do omeškania. Navrhovateľovi preto vznikol nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.. Odporca sa dostal do omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 2013 2320 041000150, t.j. od 30.4. 2013. K tomuto dňu bol úrok z omeškania vo výške 5,75 % ročne.

Na základe všetkých uvedených skutočností preto súd rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.082,80 eur spolu s 5,75 % - ným ročným úrokom z omeškania od 30.4. 2013 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti nárok navrhovateľ ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 2.332,40 eur, priznaná mu bola suma 2.082,80 eur. Jeho úspech v konaní potom predstavuje 89,30 %, odporca bol úspešný v 10,70 % - ách. Prevažný úspech v konaní mal teda navrhovateľ a jeho čistý úspech predstavuje 78,60 % (89,30 % - 10,70 %). Navrhovateľovi vznikli v konaní trovy v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku za podaný návrh na začatie konania v sume 139,50 eur a trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v sume 261,74 eur (2 úkony právnej služby po 101,25 eur - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd, 2 x paušál po 7,81 eur + 20 % DPH), spolu trovy konania vo výške 401,24 eur. 78,60 % zo sumy 401,24 eur predstavuje sumu 315,37 eur. V takejto výške súd navrhovateľovi náhradu trov konania aj priznal.

Proti rozsudku podali odvolanie navrhovateľ a odporca.

Navrhovateľ podal odvolanie proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd návrh v časti o zaplatenie 249,60 eur s príslušenstvom zamietol a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vyhovie jeho návrhu v celom rozsahu a zároveň si uplatnil náhradu trov konania. V odvolaní namietal, že súd v časti výroku rozsudku o zamietnutí návrhu v časti dospel

na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, postupom súdu (vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia v nepriznanej časti), mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, konanie, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V predmetnom konaní predložil riadnu špecifikáciu nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti so zistením neoprávneného odberu elektrickej energie, ktorý je predmetom konania. Skutočnosť, že by súdu mal predložiť akýsi priemer nákladov sa nezakladá na pravde a zároveň nemá oporu ani v predložených (a súdom vykonaných) dôkazoch. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Je pravdou, že v predmetnom konaní predložil faktúru č. 4134990110 vystavenú spoločnosťou SSE-Metrológia, s.r.o., ktorou mu uvedená spoločnosť fakturovala náklady vzniknuté so zistením, kontrolou a odstránením rôznych neoprávnených odberov, ktoré boli zistené v mesiaci apríl 2013. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 16.06.2014 a dňa 09.03.2015 však súdu jednoznačne špecifikoval, ktoré náklady zo všetkých fakturovaných nákladov vznikli v spojení so zistením, kontrolou a odstránením neoprávneného odberu elektriny, ktorý je predmetom tohto konania. V spojení s týmito vyjadreniami, ktoré boli uskutočnené na predmetných pojednávaniach nie je teda zrejmé, na základe akých skutočností dospel súd k záveru, že by si mal v predmetnom konaní uplatniť priemer nákladov, ktoré vznikli navrhovateľovi v súvislosti so všetkými uskutočnenými kontrolami za obdobie apríl 2013 a nie náklady reálne vzniknuté v priamej príčinnej súvislosti so zisťovaním neoprávneného odberu u odporcu. Má za to, že pokiaľ súd nemal uvedené náklady za preukázané, mal súd postupovať v zmysle § 120 ods. 1 OSP. Dôkazom skutočnosti, že v tomto konkrétnom prípade nebola uplatňovaná suma, ktorá predstavuje priemer nákladov vzniknutých v súvislosti so všetkými uskutočnenými kontrolami za obdobie apríl 2013 na rôznych odberných miestach, ako tvrdí súd vo svojom rozhodnutí je tá skutočnosť, že z prednesu povereného zástupcu na pojednávaní dňa 16.06.2014 jednoznačne vyplýva, že v tomto konkrétnom prípade neboli uplatnené všetky položky, ktoré boli uvádzané vo faktúre č. 4134990110, ale len niektoré z týchto položiek, ktoré riadne špecifikoval. Zo skutočnosti, že boli uplatňované len niektoré položky z predmetnej faktúry je zrejmé, že pri vyčísľovaní nákladov spojených s neoprávneným odberom elektriny v danom konkrétnom prípade pristupoval k veci individuálne. V tejto súvislosti opätovne poukázal na vyjadrenie bývalého právneho zástupcu na pojednávaní dňa 16.06.2014, kedy bolo jednoznačne uvedené, že v predmetnom prípade navrhovateľ uhradil spoločnosti SSE- Metrológia, s.r.o. sumu vo výške 249,60 eur, tzn. od začiatku špecifikovania týchto položiek poukazoval na individualitu v uplatnení nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti so zistením neoprávneného odberu, ktorý je predmetom konania. Taktiež v uvedený deň predložil súdu výpis z účtu, z ktorého je zrejmé, že celková výška faktúry č. 4134990110, ktorá v sebe zahŕňa tiež náklady vzniknuté v spojení so zistením neoprávneného odberu el. energie, ktorý je predmetom konania, bola uhradená. Znamená to, že súdu predložil dôkazy o vzniku reálneho úbytku v jeho finančnej sfére, pričom tento úbytok v konkrétnej výške 249,60 eur predstavuje úbytok vzniknutý so zistením neoprávneného odberu, ktorý je predmetom konania. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že v napádanom rozhodnutí absentujú úvahy súdu, ktoré viedli k záveru, že ním preukázané náklady, na ktoré poukázal a ktoré riadne špecifikoval a ktoré boli z jeho strany spoločnosti SSE-Metrológia, s.r.o. uhradené, sú iba akýmsi priemerom nákladov, ktoré spoločnosti vznikli v súvislosti so všetkými uskutočnenými kontrolami za obdobie apríl 2013. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR, sp. zn. 2 M Cdo 7/2009. S poukazom na tieto skutočnosti je toho názoru, že vydaním takéhoto nepreskúmateľného rozhodnutia mu bola, v predmetnom konaní odňatá možnosť konať pred súdom (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo 44/2011). Z odôvodnenia napádaného rozhodnutia nie je zrejmé, z akého dôvodu neboli priznané položky uvedené vo faktúre č. 4134990110, ktoré vznikli v súvislosti s konkrétnym neoprávneným odberom elektriny. V predmetnom konaní jednoznačne označil položky, s ktorými mu pri zisťovaní konkrétneho neoprávneného odberu elektriny, ktorý je predmetom konania, vznikli náklady. Jedná sa v tejto sume preukázateľne a nespochybniteľne o úbytok v jeho majetkovej sfére, ktorý je potrebné považovať za časť škody vzniknutej predmetným neoprávneným odberom. Všetky uvedené skutočnosti sú súdu známe z jeho vyjadrení, z pripojených listinných dôkazov ako aj z výsluchu svedka v predmetnom konaní. Zároveň poukázal na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Žiline a iných krajských súdov. V tejto súvislosti tiež poukázal na tú skutočnosť, že súd porušil § 118 ods. 2 OSP. V danom prípade bola preukázaná existencia všetkých znakov zodpovednosti za škodu a to existencia protiprávneho úkonu - protiprávny úkon spočíva v neoprávnenom odbere. To, že odporca odoberal neoprávnené el. energiu, bolo jednoznačne v konaní preukázané tým, že do domu odporcu viedlo trojfázové odbočenie z hlavného nemeraneho prívodu, samotný neoprávnený odber predstavuje existenciu protiprávneho úkonu. Pokiaľ sa týka škody, táto takisto vznikla a to už len tým, že sa odoberala el. energia z nemeraneho prívodu, teda, že došlo k neoprávnenému odberu. V zmysle zákona o energetike, neoprávnený odber sa rovná škode. Príčinná súvislosť medzi protiprávnym

úkonom a vzniknutou škodou v časti o zaplatenie sumu 249,60 eur (zistiťovací poplatok) takisto existuje, nakoľko je zrejmé, že náklady, ktoré spoločnosť SSE-Metrológia, s.r.o. mu v súvislosti s neoprávneným odberom el. energie, ktorý je predmetom tohto konania fakturovala, vznikli v súvislosti s neoprávneným odberom na odbernom mieste, ktoré je v systéme spoločnosti evidované na odporcu. Zároveň sa nestotožnil s názorom súdu, že takýto nárok navrhovateľa nevyplýva zo zákona o energetike č. 251/2012 Z. z. a ani z vyhlášky č. 292/2012 Z. z.. Z uvedeného je zrejmé, že si v konaní uplatnil nárok v súvislosti so zistením neoprávneného odberu elektriny vyplývajúci z konkrétneho ustanovenia § 1 ods. 7 vyhlášky č. 292/2012 Z. z..

Odporca v podanom odvolaní žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odvolaní namietal, že súd nesprávne vyhodnotil obsah jeho výpovede a uspokojil sa len s tvrdeniami navrhovateľa, ktoré on v konaní označil za účelové v snahe ho poškodiť. Spôsob zistenia tzv. neoprávneného odberu od začiatku namietal a obrátil sa aj na navrhovateľa so sťažnosťou. Postup jeho pracovníkov, ktorí bez toho, aby ho vopred upozornili na kontrolu a bez jeho vedomia vstúpili na jeho pozemok a bez jeho prítomnosti vykonávali nejaké úkony na odbernom mieste, považuje za neštandardný a zo strany navrhovateľa za nekorektný. On bol obvinený z neoprávneného odberu elektrickej energie, pričom nebol pri kontrole prítomný od jej začiatku, čo vzbudzuje podozrenie, že mohol byť do zariadenia vykonaný zásah aj inou osobou. Z výpovede svedka Ing. Harceka má vyplývať, že on vykonal neoprávnený zásah do zariadenia, čo sa však nezakladá na pravde. On o neoprávnenom odbere nemal vedomosť. V rámci svojich vyjadrení súdu ozrejmil aj svoju situáciu. Je vážne chorý a okrem toho sa stará o svoju nevládnú matku, ktorej poskytuje celodennú starostlivosť. Ich spoločná finančná situácia nedovoľuje, aby uznali a zaplatili takú vysokú sumu, ako si nárokuje navrhovateľ. Žijú na hranici životného minima a jeho zdravotný stav mu neumožňuje zamestnať sa. Tieto skutočnosti oznámil aj po vykonaní kontroly navrhovateľovi. Napriek tomu navrhovateľ vystavil žalovanú faktúru v takej výške, ktorú nedokáže uhradiť. Má za to, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav veci a nevykonal dokazovanie v takom rozsahu, aby spravodlivo rozhodol.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ, v ktorom uviedol, že s tvrdením odporcu sa nestotožňuje, je zrejmé, že dňa 08.04.2013 bol na adrese Hradecká 6, ČOM: 6059757 zistený neoprávnený odber elektriny vykonaný tým spôsobom, že z hlavného prívodného kábla viedlo medzi hlavnou kovovou skrinkou a elektromerom trojfázové odbočenie mimo elektromer priamo do inštalácie rodinného domu vo vlastníctve odporcu, v dôsledku čoho elektrina odoberaná odporcom nebola zaznamenaná elektromerom a následne zo strany odporcu uhradená. Poukázal na § 46 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z.z., podľa ktorého pri neoprávnenom odbere je ten, kto elektrinu odoberal, povinný uhradiť skutočne vzniknutú škodu, t.j. v prejednávanej veci je ním odporca. V zmysle existujúcej právnej úpravy je daná jeho absolútna objektívna zodpovednosť za spôsobený protiprávny stav, a to bez možnosti akejkoľvek liberácie. Je nepochybné, že jedine odporca, na ktorého je evidované miesto odberu, kde bol zistený neoprávnený odber, mohol mať prospech z takejto distribúcie elektriny. Zároveň nie je možné, aby pracovníci spoločnosti vopred informovali odberateľov o kontrolách odberných miest, nakoľko by došlo k zmareniu samotného účelu kontrol zameraných na odhaľovanie neoprávnených odberov elektriny. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd rozhodol v zmysle odvolania navrhovateľa zo dňa 27.05.2015.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v náväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.082,80 eur spolu s 5,75 % - ným ročným úrokom z omeškania od 30.4.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Súd prvého stupňa teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Nakoľko odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia ako presvedčivým, plne vyčerpávajúcim a dávajúcim odpovede i na námietky navrhovateľa a odporcu vznesené v ich odvolaní, využíjúc postup podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti týchto dôvodov a tieto preto duplicitne opakovať nebude.

Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len uvádza, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa bolo aj podľa odvolacieho súdu nepochybne preukázané, že odporca je odberateľom elektrickej energie na odbernom mieste v Prievidzi, Hradecká 6, pričom dňa 8.4. 2013 bolo kontrolou zistené, že odporca neoprávnene odoberal od navrhovateľa časť elektrickej energie. Okrem Protokolu o zistení neoprávneného odberu elektrickej energie o tom svedčí aj predložená fotodokumentácia zo strany navrhovateľa a výpoveď svedka Ing. Harceka, ktorý neoprávnený odber elektrickej energie odporcom zistil. Odvolací súd konštatuje, tak ako správne uviedol i súd prvého stupňa, že odber elektriny bez určeného meradla alebo s určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa elektriny nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber elektriny, je v zmysle § 46 ods. 1 písm. b/ zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike považované za neoprávnený odber elektriky, pričom v zmysle ust. § 46 ods. 2 citovaného zákona, je odberateľ povinný uhradiť navrhovateľovi skutočne vzniknutú škodu. V danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú neoprávneným odberom elektriky, súd prvého stupňa preto správne neskúmal zavinenie odporcu (t.j. či práve odporca realizoval zásah do elektroinštalácie v jeho dome). Ďalej bol neoprávnený odber elektrickej energie odporcom jednoznačne preukázaný výpoveďami navrhovateľa, svedka Ing. Harceka, z vyhotovenej fotodokumentácie na mieste samom ale aj zo samotného Protokolu, ktorý odporca podpísal. Obranu odporcu v konaní považoval aj odvolací súd za účelovú, smerujúcu k tomu, aby sa vyhol povinnosti uhradiť navrhovateľovi vzniknutú škodu. Výška škody vzniknutej navrhovateľovi bola aj podľa odvolacieho súdu navrhovateľom vypočítaná správne, tak ako ju súd prvého stupňa správne špecifikoval v odôvodnení svojho rozhodnutia, pričom celkový súčet uvedených položiek predstavuje potom výšku škody vzniknutú navrhovateľovi neoprávneným odberom elektrickej energie vo vyššie uvedenom období odporcom, predstavujúcej sumu 2.082,80 eur, na ktorú mal navrhovateľ nárok a ktorú sumu súd prvého stupňa správne uložil odporcovi navrhovateľovi zaplatiť.

Súčasťou navrhovateľom odporcovi fakturovanej sumy bol tiež zisťovací poplatok, ktorý predstavoval náklady navrhovateľa v súvislosti s neoprávneným odberom elektrickej energie, ktorý bol tiež predmetom tohto konania a ktorý navrhovateľ vyčíslil podľa § 1 ods. 7 Vyhlášky č. 292/2012 Z. z. Podľa tvrdenia navrhovateľa v predmetnom prípade uhradil navrhovateľ spoločnosti SSE - Metrológia, s.r.o. sumu 249,60 eur spolu s DPH, ktorá v sebe zahŕňa v zmysle faktúry č. 4134990110 nasledovné položky: administrácia zákazky v systéme MOO v sume 2 eur bez DPH, kontrola odberného miesta v sume 59 eur bez DPH a riešenie neoprávneného odberu v sume 147 eur bez DPH. Tieto náklady navrhovateľa pozostávajú zo samotnej kontroly na odbernom mieste, zo zistenia neoprávneného odberu, z riešenia neoprávneného napojenia a z administrácie, t. z. vyhotovenie administrácie, podkladov pre navrhovateľa. Podľa vyjadrenia navrhovateľa, tak, ako i v iných obdobných prípadoch, výška zisťovacieho poplatku bola vypočítaná v zmysle metodického pokynu č. 8/2006 tak, že celkové náklady spojené so všetkými kontrolami vykonanými v období konkrétneho mesiaca v roku sa vydellili počtom zistených neoprávnených odberov, čo aj podľa odvolacieho súdu vyplýva z faktúry č. 4134990110 zo dňa 30.4. 2013, ktorou bola fakturovaná navrhovateľovi suma 59.138,40 eur za kontrolu odberných miest za mesiac apríl 2013, vyhodnotenia kvantitatívnych ukazovateľov za mesiac apríl 2013 a z výpisu VÚB banky zo dňa 24.5. 2013 o zaplatení sumy 59.138,40 eur navrhovateľom spoločnosti SSE-Metrológia, s.r.o.. V tejto časti sporu súd prvého stupňa správne návrh navrhovateľa nepovažoval za dôvodný. Navrhovateľ má voči odporcovi nárok na zaplatenie nákladov spojených so zisťovaním neoprávneného odberu elektriny, za ktorý odporca zodpovedá. V konaní si však navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie sumy, ktorá predstavuje priemer nákladov, ktoré vznikli v súvislosti so všetkými uskutočnenými kontrolami za obdobie apríl 2013 na rôznych odberných miestach. Nejde teda o náklady, ktoré vznikli v priamej príčinnej súvislosti so zisťovaním neoprávneného odberu u odporcu, pričom navrhovateľ v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno, nakoľko len samotná špecifikácia, ktorú uvádzal navrhovateľ, nevyplýva zo žiadnych dôkazov vykonaných pred súdom prvého stupňa, teda že táto suma vznikla v súvislosti s neoprávneným odberom na odbernom mieste, ktoré je v systéme spoločnosti evidované na odporcu. Predpokladom nároku na náhradu škody pritom je okrem protiprávneho úkonu (neoprávnené napojenie sa na elektroinštaláciu) a vzniknutej škody (neoprávnený odber) aj príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou. V časti o zaplatení sumy 249,60 eur navrhovateľ takúto príčinnú súvislosť ani podľa odvolacieho súdu nepreukázal, preto súd prvého stupňa správne v tejto časti jeho nárok považoval za nedôvodný a v tejto časti ho aj správne zamietol.

Na základe všetkých uvedených skutočností preto súd prvého stupňa rozhodol správne keď odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.082,80 eur spolu s 5,75 % - ným ročným úrokom z

omeškania od 30.4. 2013 až do zaplattenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti nárok navrhovateľ ako nedôvodný zamietol.

Čo sa týka námietky navrhovateľa uvádzanej v odvolaní, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je neúplné, nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, odvolací súd túto námietku rovnako nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. a dokonca v miere podstatne prevyšujúcej rámec zákonných požiadaviek na odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplývajúcich z tohto zákonného ustanovenia, obsahuje podrobný rozbor jednotlivých skutočností, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania vo vzťahu k právnym záverom, ktoré súd prvého stupňa z týchto skutočností vyvodil. Ide o rozhodnutie obsahujúce úplné a vyčerpávajúce odôvodnenie všetkých podstatných skutkových a právnych záverov, na ktorých súd prvého stupňa svoje rozhodnutie založil.

Súd prvého stupňa teda v predmetnej veci dostatočne zistil skutkový stav, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku i správne rozhodol, pričom dostatočne sa vysporiadal i s námietkami uvádzanými odporcom a navrhovateľom v ich odvolaniach, preto odvolací súd nepovažoval námietky odporcu a navrhovateľa za opodstatnené a rozsudok prvostupňového súdu potvrdil. Zároveň podľa § 219 ods. 2 O.s.p vo zvyšku poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa rozhodol správne i o trovách konania podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 3 O.s.p., ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p. a navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania za zaplattený súdny poplatok v sume 16,50 eur.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.